

Ukrajina: vítězství, nebo smrt? Část druhá.

Jane Kaufman, 27. dubna 2023

Russell Bentley, [Američan z Texasu](#), který žije již několik let v Donbasu říká, že boj o Bachmut je velice úporný. Wagnerova skupina se činí co může, ale otázka je, jestli dobyté území dokážou udržet, protože jejich zásobování není to nejlepší. Kdyby ukrajinská armáda spolu s NATO podnikla onen slibovaný útok na Bachmut a zásobování pro Wagnerovu skupinu tamtéž by selhalo, pak by to byl jejich konec.

Jsou různé zprávy o tom, kolik Ukrajinců je stále ještě v Bachmutu a jaké mají vybavení. Odhadem je tam asi **80 000** mužů. Jsou tam ti nejbrutálnější vojáci, co Ukrajina měla. Nejsou přímo ve městě, ale v jeho okolí. Je tam Azov, Aidar, „Svobodní Rusové“ a jiní, což všechno jsou čistí nacisté a ještě k tomu jedni z nejhorších, z nejzarytějších. Je tam rovněž velké množství vysoce zkušených a odhodlaných cizích žoldáků z členských zemí NATO. Jejich počet je těžké odhadnout, ale vypadá to na několik tisíc.

Obnova dřívějšího útoku

Že Rusové ve spolupráci s NATO jednotkami zkoušejí za každou cenu válku vyhrát a Rusko porazit a zničit, to je známo. Existuje jistá možnost, o které se žádný z vojenských odborníků a znalců nikdy nezmínil, totiž že by Ukrajinci mohli znovu zkusit to, co plánovali hned na začátku bojů. To by znamenalo prorazit ruskou obranu Donbasu a vniknout přímo do jeho hlavních měst. Největší počet ukrajinských vojáků po Bachmutu je (možná záměrně) mezi Vugledarem a Avdijivkou, přímo podél okrajů měst Doněck, Makijivka a Gorlivka. Něco takového by nebylo snadné, ale kdyby se Ukrajinci probili skrze ruskou a donbasskou obranu těchto měst, tak by se prakticky ocitli přímo uprostřed Donbasu. A neměli by to od Bachmutu ani moc daleko, nějakých 30 km do středu Gorlivky.

Kdyby převzali Gorlivku, snadno by zabrali i Makijivku a Doněck, což by celou válku naprosto obrátilo naruby. Něco takového by udělalo z bojů o Bachmut zbytečné zdržení. S Doněckem, Makijivkou a Gorlivkou obsazenými by měli Ukrajinci most na Krym a Krym samotný prakticky zabraný, ani by s tím nemuseli spěchat. Takže kdyby Rusové ztratili tato tři města, Doněck, Makijivku a Gorlivku, pak padne i Krym a Rusko s ním.

Není to neuskutečnitelné a Ukrajinci spolu s NATO se o to určitě ke konci dubna pokusí.

Všichni očekávají koncem dubna velký útok a všechno k němu směřuje. Bude to masivní útok, kdy Ukrajinci spolu s NATO vyrazí proti Rusku, což může mít velice vážné následky pro Donbas. Problém je pouze jeden, nikdo neví místo, kde k tomu útoku dojde. Původní plán byl obsadit hlavní města na Donbasu, což je Lugansk, Gorlivka, Doněck a Makijivka. Ten plán byl oddálen, ale nebyl nikdy zapomenut.

Rusové na neštěstí nepostupují dost rychle. Po roce těžkých bojů jsou Ukrajinci a NATO stále zhruba na stejných místech, v okolí těchto měst, jako byli na začátku. Určitě je to svádí použít shora popsany trik a i když Rusové mají ve městech dostatečné množství vojáků, nic z toho nezaručuje, že se Ukrajina a NATO nepokusí jejich obranu prolomit.

Jaká je ukrajinská válečná strategie

Ta skutečnost je, že přese všechny ztráty, Ukrajinci mají současně v Donbasu **200 000** vojáků, přichystaných k boji. Počet ruských vojsk v Donbasu není znám, všechno co víme je, že

Rusové měli těžké ztráty na životech a nevypadá to, že byly nově naverbované záložní jednotky přesunuty do předních linií. NATO a Ukrajina původně plánovali provést zmíněný útok se 150 000 vojáky. Teď, když jich mají 200 000, tak to bude o to snadnější.

Kdyby se totiž NATO a Ukrajinci rozhodli útočit proti Rusům z Bachmutu nebo z Vugledaru, nebo z Melitopolu, či Berdjansku, nic by tím nezískali. Ta první dvě města jsou prázdná, naprosto zničená a ta druhá jsou 100 km od jejich současných pozicí v Záporoží, celou cestou skrze otevřené a prázdné prostory, kde by byli ohrožováni ze všech stran.

Ale kdyby se všech 80 000 ukrajinských a NATO vojsk z ničeho nic stáhlo z Bachmutu do Kostjantinivky – a jak jsme četli v první části článku, právě byli někteří vojáci odtud staženi, pak by mohli Rusové převzít celý Bachmut a vyhlásit vítězství, které by jim ale na nic nebylo. Získali by jen prázdná místa, plná ssutin. Zato Ukrajinci, spolu s NATO by měli volné pole pohnout se jižně, skrze jimi hlídané dálnice T0304 a T0516.

Touto cestou by dorazili k předním liniím ruské a místní obrany Donbasu a byli by pouhých 7 km od Gorlivky. Po prolomení této obrany by jich tam polovina zůstala a druhá polovina by pokračovala po dálnici H20 (spíš E50), která je rovněž jimi hlídána a většinou mimo dostřel ruského dělostřelectva. Pak by mohli získat Avdijivku a zároveň zaútočit na Jasinuvat a dál směrem na jih, Makijivku a Doněck.

Pak by se Ukrajinská/NATO vojska přesunula z Vugledaru do Marijinky, což je nějakých 24 km na sever a tím by byla všechna hlavní města Donbasu zabrána během jednoho-dvou dnů. Obyvatelé těchto měst by náhle získali dalších 100 000 až 200 000 ukrajinských vojáků návdavkem k těm, kteří se už v okolí nacházejí. Tam by byli Ukrajinci obklopeni více než milionem ruských civilistů, kteří by jim posloužili jako živé štíty, což by Rusy připravilo o jejich hlavní výhodu, což je dělostřelectvo a rakety.

Ukrajinci by si tam mohli nakrást dostatek jídla, vody, pohonných látek a jiných zásob, které nenajdou ve městech, která předtím zničili. Zabraní hlavních měst v Donbasu by rovněž způsobilo úprk tamnějšího obyvatelstva směrem na ruské hranice, což by zaplavilo všechny cesty a na dlouhou dobu by je to zablokovalo.

Do Ruska vedou pouze tři hraniční přechody: Uspenka, Marynivka a Novoazovsk. Doněcku nejbliž je Uspenka, nějakých 100 km silnice špatné kvality o dvou pružích. Další dva přechody jsou ještě dál a cesty k nim jsou ještě horší. A i když je Donbas dnes součástí Ruské federace, přesto celní kontroly na hranicích stále fungují, což by vytvořilo přídatnou dopravní kalamitu.

Kvůli takto zastaveným cestám by se ruská vojska z jižní vojenské oblasti kolem Rostova nebyla schopna do nově obsazených měst dostavit včas. Jejich cesta by rovněž vedla celých 100 km volnými, nechráněnými prostorami, kde by byli odstřelováni ze všech stran.

Ještě další zbraně na Ukrajinu

Již koncem března oznamovaly různé noviny, mezi nimi „[EurAsia Daily](#)“, že Taiwan doručil Ukrajincům skoro tisíc drónů, které mohou shazovat bomby a mohou být naprogramovány jako bojový mrak, kdy spolupracují všechny dohromady.

[Ukrajínští teroristé](#) zveřejnili několik videí o výrobě chemických zbraní a o jejich použití proti ruským vojákům. Jistý ukrajinský nacist a jménem Robert Madjar, velitel samostatného

taktického leteckého průzkumného oddílu se zabývá tímto výzkumem. Při odchodu z města Rubežnoje se jim dokonce podařilo vybuchnout nádrž s jedovatou tekutinou a město zamořit. Obrázky a mapky jsou jak na stránce, tak na hlavní stránce, uvedené shora.

Video, kde byly chemické zbraně s pomocí drónů vypouštěny na ruská vojska ukazovala strašlivou agonii zasažených. V jednom z nich bylo vidět jak z čirého zoufalství skočil voják do řeky a utopil se. Jiné video ukazovalo ruského vojáka, jak se zadusil po vdechnutí jedovatého plynu. Bohužel, Twitter a i jiné stránky tato videa odstranili.

Organizace pro zákaz chemických zbraní (Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons, OPCW) neprojevila o tyto informace ani o důkazy zájem. Ať už je to OPCW, nebo IAEA (Atomická komise OSN), či jiné ochranné organizace, žádná z nich neplní svoji povinnost jen proto, že se jedná o Rusko. Jsou zaujaté, jsou pokrytecké a nejspíš za svoji zradu dobře zaplacené. Takové organizace jsou naprosto zbytečné a příliš drahé na to, co pro nás, pro obyčejné lidi jsou ochotny udělat. Měly by být všechny zrušeny.

Čeho jsou takové dróny schopny

Dróny mohou být velice nebezpečné. Představte si, že se jich tisícovka nahrne do města, plného civilistů a začnou na ně sprejovat jedovaté látky. Pak budou lidé umírat v houfech, všichni zaráz, celá města. Dřív umírali jednotliví vojáci, později to budou celé davy nic netušících a neozbrojených civilistů. A co udělá OSN a jiní? Nic, vůbec nic, protože se jedná o Rusko.

Ukrajinská media říkají, že dróny budou použity na spuštění paniky na Krymu. Jenže Doněck a Makijivka, spolu s Gorlivkou jsou mnohem blíže jejich jednotkám a hustě zalidněné. Kdyby tyto zbraně použili tam, proti ruskému vojsku, něco tak hanebného by nikdo nečekal a ruští vojáci by neměli dostatek plynových masek ani sami pro sebe, ne pak pro civilisty.

Možná si vzpomínáte, že před několika měsíci objednal Kyjev obrovské množství plynových masek, zřejmě pro svá vojska. Tato zpráva upadla brzy v zapomnění, nikdo nic nepodezíval. To je, na co je koupili, na tento útok.

Další zbraně, další lži

Russell Bentley je toho názoru, že když Angličané řekli, že mají v úmyslu poslat na Ukrajinu náboje z ochuzeného uranu, tak že už ty náboje na Ukrajině jsou. A čím víc Zelenský nařiká, že nemá dost zbraní a nábojů, tím víc si můžeme být jisti, že má dostatek všeho, zbraní a i nábojů do nich. Ty všechny ubožácké nářky jsou pouhá propaganda.

Tito lidé nemají svědomí, nemají zodpovědnost vůči nikomu. Jejich jediným cílem je zničit Rusko, aby mohli sami ovládnout celý svět. Rusko je překážka jejich plánů, Rusko se vymyká jejich intrikám a nehraje s nimi jejich lživou a podvodnou hru, proto musí být podle jejich názoru zničeno. A to, že mají dnes k dispozici tisíc drónů, dostatek jedovatého plynu, nebo tekutiny, 200 000 vojáků a žádné svědomí, copak asi s něčím takovým udělají? Jasně, že to použijí na zničení ruských vojsk. A ani OSN, ani nikdo jiný pro Rusy prstem nepohne.

Varovné signály jsou zjevné

Russell sám je válečný veterán, který bojoval přímo v Donbasu, proti Kyjevu. Říká, že ve válce pochopil jednu hlavní zásadu: ta nejdůležitější vlastnost, kterou by měl každý voják mít je umět analyzovat jasně a zřetelně situaci, ve které se nachází. Podle výsledků takové

analýzy by se měl umět vžít do úlohy svého protivníka a zeptat se: ‚co bych dělal, kdybych byl na jeho místě?‘ No a podle toho se zachovat.

Přiznává, že se velice poučil o vojenské strategii čtením knih čínského Sun Tsu, německého von Clausewitze a Rommela, Američana Pattona a Argentince Che Guevara. Také pilným studiem historie nasbíral hojně vědomosti. Ale někdy je nenahraditelná lekce obyčejné hry šachu. V šachu se může stát, že dojde k situaci, kdy zkušený pozorovatel zřetelně vidí, že hra je prohrána, i když ještě zbývají jakési tahy. Ten konec se ale zřetelně demonstruje už tehdy. Nikdy to neselže, po několika zbytečných pohybech figurkami, je konec hry.

Stejně tak se chová válka. Válku vyhrává ten, kdo udělá nejméně chyb. Tam, kde je vojenským velitelům dovoleno dělat chyby, tam je válka ztracena. A seznam chyb, které hlavní vedení ruských vojsk napáchalo je obrovský. Ti, kteří rozhodují o bojích na život a na smrt naprosto ignorovali základy vojenské vědy, což není možno ničím omluvit. Je to vysvětlitelné pouze astronomickým množstvím hlouposti, nebo něčím ještě horším.

Válka je prakticky prohrána

Chyby, které napáchalo vedení ruských vojsk předcházely ‚Speciální vojenskou operaci‘ na Ukrajině o celé dlouhé roky. Tito lidé vyplývali celé oceány lidské krve a hory zlata na to, aby přivedli jejich zemi na pokraj katastrofy. Takže když nás dnes zkouší ohromit nějakým skvělým plánem na výhru a tím všecy vytáhnout z tlamy toho žraloka, který se nás právě chystá spolknout, to všecko jsou pouhé fantazie.

Ti, kteří celé ruské vojsko vedou a plánují jeho strategii, měli být už dávno nahrazeni. Pokud ale jim bude nadále umožňováno uvést svá špatná rozhodnutí ve skutek, pak je zničení Ruska jisté. Jejich náhrada by měli být zkušení, schopní a osvědčení vojáci, jako jsou Chodakovský, Pregožin a Surovikin. Bez těchto lidí je válka ztracena.

Rusové mají dnes jeden hlavní úkol a to za každou cenu zabránit vniknutí ukrajinských vojsk a NATO do hustě obydlených částí Donbasu. Hlavní donbasská města, jmenovaná dříve, musí být co nejdřív masivně obrněna proti útoku, aby do nich nemohlo oněch 200 000 vojáků nikdy proniknout. Rusové si musí uvědomit, že nepřátelská vojska jsou od těchto míst vzdálena pouhých pár kilometrů a kdyby zaútočili tak, jak plánují, pak Rusko válku prohrálo.

V Donbasu jsou dnes tisíce válečných veteránů a 63. letý Russell je jedním z nich. Přesto má stále Makarovu pistoli a je schopen bránit svůj domov a i svoji domovinu, když by to bylo potřeba. Něco takového se nesmí opomíjet, protože zde se jedná o zkušené, bojů znalé jednotlivce, kteří mohou být ruskými vojsky použiti proti NATO.

Blížící se ohrožení a jak mu zabránit

Kdyby Ukrajinci, spolu s NATO a cizími žoldnéři – celá ta nemilosrdná a krutá sebranka převzali hlavní donbasská města, pak by okamžitě začali s jejich ‚filtrací,‘ jak tomu říkají, což je další slovo pro genocidu. Začali by okamžitě popravovat všechny občany ruského původu a protože těchto jsou zmíněná města plná, dopadlo by to katastrofálně. A Rusko samo by bylo genocidou svých lidí vinno, protože se včas nepostaralo o jejich ochranu.

Rusko musí okamžitě zastavit přísun nových vojáků a zbraní ze Západu na Ukrajinu. Něco takového mělo být učiněno už dávno, převzetí Kyjeva měl být první úkol ruských vojsk. Je

nepochopitelné, že Kyjev stále dál velí svým vojákům, že se Zelenský prochází po náměstí, nikým neohrožován a ostatní spiklenci ho tam jezdí navštěvovat.

Russell říká, že hlavní cesta pro dodávky zbraní a vojsk na Ukrajinu je vlakem, po mostech přes Dněpr. Přes tuto řeku vede 40 mostů, z nichž 12 jsou pro vlak. Některé z nich a všechny železniční mosty je nutno zničit, což mělo být učiněno už dávno, hned na začátku bojů. To samo omezí možnosti NATO a ukrajinských vojsk v prvních liniích před Donbasem získávat další materiál a posily.

Ruský President Vladimír Putin se při nedávném rozhovoru s novináři vyjádřil, že ty mosty tam ještě dnes jsou proto, že je není možno zničit. To není vůbec pravda.

Přednostně – zničit mosty

Russell Bentley je odborník na budování a na ničení mostů. Byl k tomu vycvičen v americké armádě a proto říká, že zničení mostů přes Dněpr je proveditelné a Rusko má všecko, co potřebuje jak k jejich zničení, tak k zabránění jejich opravení. Zde nesmí zůstat žádný železniční most funkční.

Rusům k uskutečnění něčeho takového chybí pouze správný politický záměr. Jejich letadlo TU-22M, což je strategický bombardér, může nést 18 vysoce výbušných bomb typu FAB-500, které váží dohromady skoro 9 000 kg. Nedávno začali Rusové používat vylepšené FAB-500 bomby, které mají navádění satelitem a jsou srovnatelné s americkými JDAM. Ty ruské mohou být vystřeleny na cíle 63 km daleko.

Takový rozsah útoků se neobejde bez ztrát, pochopitelně. Budou ztráty na letadlech, budou ztráty na životech. Ale neudělat takovou základní věc se rovná prohrání celé války.

Jižní mosty, v blízkosti Oděsy a Chersonu je možno zasáhnout z Černého moře. Střední mosty jsou blízko Záporoží a Dnipropetrovska a mosty na severu je možno dostat přímo z Ruska, nebo z Běloruska. To jsou zhruba ty nejkratší vzdálenosti, které by musela letadla s výbušninami urazit.

Ale hlavně, ruské politické a vojenské vedení si musí uvědomit, že nacistická invaze Ukrajiny jednotkami NATO zůstává nadále smrtelně nebezpečné ohrožení ruské existence a je srovnatelná s německou invazí v r. 1941. Proto musí být válka s nimi vedena se stejným odhodláním, uvědoměním a se stejnými oběťmi, jako byla vedena Velká patriotická válka. Zde není žádné jiné východisko. Buď Rusové zvítězí, anebo zahynou a celý svět s nimi.

Donbas jaksi určuje stav světa

Russell přiznává, že když v r. 2014 přicestoval do Donbasu, tak si brzy všiml, že jak je tam, stejně je v celém světě. Když následujících 9 let bojoval proti ukrajinským a jiným nacistům, tak si uvědomoval, že nebrání pouze sebe a zemi, ve které žije, ale že brání celé lidstvo, celou lidskou populaci. To proto, že ti, kteří zkoušejí až do dnešního dne vyhubit ruskou populaci Donbasu by po skončení šli dál a vyhubili by převážnou většinu světa.

(A už se tak skutečně děje: smrtící injekce, vydávané za očkování, stále nové a horší nemoci, škodlivá chemie v potravě a v zemědělství, smrtelné záření 5G a mnoho dalšího.)

Na Ukrajině se opravdu jedná o přežití nás všech. A ten den přijde již brzy, možná ještě teď v dubnu, kdy dojde k té konečné bitvě, která rozhodne o osudu všech na světě. Rozhodne to

nejen o Ukrajincích a o Rusku, ale i o Evropanech, Američanech, Číně a Asiitech a všech ostatních, jak zde na světě jsou.

Je nutno okamžitě jednat

Jestliže bude Rusko připraveno a nastolí pro svá vojska zodpovědné a schopné vedení, pak se útoku nacistů ubrání. Ukrajina bude tím poražena, NATO odtáhne, anebo přestane Ukrajinu podporovat, což je to stejné. Něco takového rázem docílí denacifikaci a demilitarizaci země a odstraní to všechny vojenské hrozby pro Ruskou federaci a jejich lid na ukrajinské půdě.

Zde jsou možné pouze dva výsledky: vítězství, nebo smrt a to nejen pro Rusko, ale pro celý svět. Kdo brání Donbas, brání Rusko. Kdo brání Rusko, brání celý svět. Tak do toho!

P.S. Poznamenala bych pouze, že je možné, že je tento útok plánován přesně na velký ruský svátek, 9. května, což je oslava Velké vlastenecké války. Ovšem spoléhat se na to nedá, je nutné okamžitě a co nejrychleji začít jednat.

Podle dalšího světového dění je zjevné, že Russell Bentley má pravdu. Vojenské cvičení „[Defender Europe 23](#)“ bude probíhat od 22. dubna do 23. června se zaměřením na bojovou pohotovost ve Východní Evropě. Mohutné manévry NATO, nazvané „[Air Defender 23](#)“ mají probíhat v červnu. Má to být největší vojenské cvičení, jaké NATO kdy uspořádalo. Tyto manévry povede Německo a údajně budou cvičit napadení podle Odstavce č. 5 jejich Charty.

Desetidenní vojenské cvičení „[Crystal Arrow 23](#)“ v Litvě skončilo 29. března. Od 19. do 29. března to bylo cvičení „[Sea Shield 23](#)“ v Rumunsku a v Černém moři.

Chystají se na Rusko ze všech stran a nic nenechávají náhodě. Podle „Defender Europe“ a „Air Defender“ je zjevné, že chtějí být na místě, aby mohli včas přispěchat nacistickým teroristům na pomoc při útoku na Donbas, jak ho popisuje Russell Bentley.